

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

EKUMENIK eller ANDENS ENHET?

Inte bara sånt här skall äga rum i Uppsala i sommar. Maranataförsamlingarna hoppas kunna ordna en stor möteskampanj i staden samtidigt med det stora kyrkomötet.

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

FÖRSTÅNDIG ELLER OFÖRSTÅNDIG

*Fem jungfrur förståndiga var,
i deras kärll fanns olja kvar. —
Lamporna noga de sköta. —
Går ut att Brudgummen möta.*

*Anskriet redan hördes,
olja till lamporna fördes. —
Brudgummen de väntat på,
han kom — de till bröllopp gå.*

*Brölloppet firas i makt,
konungsligt — i strålande prakt. —
Dörren till festsal stänges igen. —
Hemma de äro hos Brudgummen.*

— — —
*Fem andra jungfrur gingo ut. —
Ordnade ej oljan förut.
Skulle ordnas, just som han kom. —
Kom försent till brölloppet gjorde
dom.*

DORIS HÖGLANDER

Nr 9

1 maj 1968

Årg. 9

HERREN LEVER!

Av Björne Erixon

Mitt i den allmänna okunnighet som råder bland människor om bibliska grundbegrepp finner man hos många en djup, odefinierbar, icke-artikulerad, religiös längtan.

Tyvärr ofta vilseledd.

Dessutom försöker många tysta ner, tränga undan, de fundamentala livsfrågorna. Det existerar t. ex. en mycket värtalig tystnad om döden och de frågor som därigenom aktualiseras.

Mot denna bakgrund bör vår förkunnelse och undervisning om Nya Testamentets budskap om Jesu död och uppståndelse verkligen lyftas fram, men med ett känsligt sinne för människans situation idag. Takt, hänsyn men också övertygelse.

Jag skulle tro att de flesta av oss sysslar *mer* med Jesu död än med hans uppståndelse. Tyngdpunkten i tro och förkunnelse tycks många gånger ligga ensidigt på långfredagens budskap än på påskdagens revolutionerande triumf.

Naturligtvis finns ett organiskt *samband* mellan Jesu död och uppståndelse. Rom. 8: 34, 4: 25.

I Jesu undervisning till lärjungarna i evangelierna möter vi gång på gång detta underbara, men för lärjungarna förbryllande, påstående: Människosonen skall bli överlämnad i människors händer, bli dödad, men uppstå på tredje dagen.

Men hans lärjungar förstod då ingenting. Se Mark. 9: 31 f, 9 f.

Jesu uppståndelse är en konsekvens av den syn han hade på sej själv. Han skall uppstå därför att han är Messias och Människosonen. Mk 8: 31, 9: 31, 10: 33 f.

Trots att nu lärjungarna fått denna förnämliga undervisning i nära tre år, så bryter deras tro samman vid korset. "I denna natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det är skrivet: Jag skall slå herden, och fåren i hjorden skall förskingras." Mt 26: 31. — "Då övergav alla lärjungarna honom och flydde." Mt 26: 56. På denna punkt döljer evangelierna inget, för lärjungarna besvärande, faktum. Alla förhoppningar grusas helt och hållet. De två s. k. "Emauslärjungarna" kan inte dölja sin djupa besvikelse. Hör här: "Men vi hoppades att han var den som skulle förlossa Israel. Och likväl, till allt detta kommer, att det redan är tredje dagen, sedan detta skedde." Luk. 24: 13 ff.

Det ser faktiskt ut som om lärjungarna efter Jesu död *inte trodde* att Han skulle uppstå. Och ändock hade de tre år bakom sej av märkliga erfarenheter av Jesu gudomliga makt, uppenbarad i hans många under, ja t. o. m. i uppväckelser av döda. Allt detta är nu borta med vinden.

Detta faktum måste man nog tänka på när

man hör påstående att lärjungarna skulle ha *inbillat* sej att Jesus var uppstående. Den rationalistiska kritiken har alltid snubblat över uppståndelsen. En del menar att lärjungarna blott haft "visioner" av den uppståndne. Men kom ihåg: De var *inte alls* inställda på att han skulle uppstå. DE tvärtom överraskas av detta. De slogs med häpnad. De hade *inte alls* lätt att tro att Jesus skulle ha uppstått. Lägg märke till sådana ord som: "Deras ord syntes dock för dessa vara löst tal, de trodde dem icke." Luk. 24: 11. I samband med att Jesus visade sej för flera lärjungar heter det typiskt: "Dock funnos några som tvivlade." Mt 28: 17. Och Jesus finner sej föranlåten att förebrå dem för *deras otro* och deras hjärtans hårdhet. Mk 16: 14. Det går alltså inte att beskylla dem för lättrogenhet? —

Men när de väl blivit övertygade om att han verkligen levde fanns inte längre rum för tvekan och kompromisser. NU hade de blivit hans *uppståndelsevittnen* som fått det fantastiska uppdraget att vittna om vad de sett och hört. Apg 5: 32, Apg 4: 19 f. Ty nu hade de blivit beklädda med kraft därtill och mottagit den Ande som var det starkaste tecken på att Jesus i sanning levde. Apg 2: 33.

— — —
Vad ger då vid handen att detta utomordentliga och märkliga ska ha hänt?

I 1 Kor. 15 drar Paulus fram flera "bevis" på Jesu uppståndelse.

För det första: Korinterna hade själva blivit frälsta genom evangelium om *den kroppsligt uppståndne*. (Vi är ju alla födda på nytt genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, 1 Petr 1: 3.) Det är det s. k. *erfarenhetsbeviset*.

För det andra: *Skriftbeviset*. Jesus uppstod enligt Skrifterna. 1 Kor 15: 4.

För det tredje: *Vittnesbeviset*: Jesus visade sej för Cefas, de tolv, mer än fem hundra bröder på en gång, alla apostlarna, Jakob, Paulus. 1 Kor 15: 5—8.

För det fjärde ett "bevis" som kallats "*det frälsningshistoriska nödvändighetsbeviset*". Om Kristus icke har uppstått, då är ju vår predikan fåfäng, och eder tro förgäves: Då ha ju de gått förlorade, som har avsomnat i Kristus: vi är då de mest ömkansvärda av alla människor. 1 Kor 15: 14—19.

— — —
Vad innebär då Jesu uppståndelse?

Om hans död kan sägas vara *seger* över alla fiender så måste väl uppståndelse (med den sammanhänger himmelfärden och upphöjelsen) innebära *den korsfästes triumf*. Gud har godkänt

Jesu försoningsverk. Och gjort Honom till både Herre och Messias. Apg 2: 36, 5: 31. Efter uppståndelsen är Jesus nu Guds Son i kraft, liksom han på jorden var det i *svaghet*. Rom. 1: 4. Nu är han insatt i sitt översteprästerliga ämbete, med fullbordat försoningsverk bakom sej. Hebr. 1: 3, 5: 5 f, 7: 23 ff. Därför är han "en mästare till att frälsa". Hebr 7: 25, Jes 63: 1. Nu dör han ej mer. Rom 6: 9 f. Jesu uppståndelse skedde enligt Skrifterna. Den var *ett uppfyllande av löftena åt David*. De innebar bl. a. att nu skulle han inta "Davids tron". Apg 2: 29 ff, 13: 34. "Herren Gud skall giva honom hans fader Davids tron. Och han skall vara konung över Jakobs hus till evig tid, och på hans rike skall ingen ände vara." Luk 1: 32 f. Uppståndelsen bevisar alltså att Jesus är konung.

— — —
Vidare kan man säga att Jesu uppståndelse bevisar hans fullmakt att vara domare över hela världen. Apg 17: 31.

När Jesus kom hit första gången har han den märkliga beteckningen "*den enfödde Sonen*". Hans uppståndelse kan också ses som en födelse. Efter uppståndelsen kallas han "*den förstfödde ifrån de döda*". Kol. 1: 18. Jesus ses såsom "*förstlingen av dem som uppstå från de döda*". Apg 26: 23, jfr 1 Kor 15: 20—23.

Vad menas nu med detta något underliga och kanske inte lättbegripliga uttryck? Jo, det innebär att Jesu uppståndelse *innesluter, inbegriper och är borgen för all uppståndelse*. "Ty såsom i Adam alla dö, så skall i Kristus alla göras levande." 1 Kor 15: 22. Detta gäller både dem som uppstå till dom" och dem som "uppstå till liv". Joh. 5: 29. Jesu uppståndelse är *garantin för att vi skall uppstå*. Och den blir, liksom fallet var med Jesu egen uppståndelse, *en suverän gudomlig gärning*. 1 Tess. 4: 14.

— — —
Jesu uppståndelse är det enda hållbara möjliggörandet för hela frälsningen. Och den kroppsliga uppståndelsen är borgen för att det är fråga om en *hel och fullkomlig frälsning*.

Förbindelselänken mellan Jesu och vår uppståndelse är *Anden*, som ju dessutom är en följd av just Jesu uppståndelse och upphöjelse. Apg 2: 33. "Och om dens Ande som uppväckte Jesus från de döda, bor i eder, så skall han som uppväckte Kristus Jesus från de döda göra också edra dödliga kroppar levande genom sin Ande, som bor i eder." Rom. 8: 11.

— — —
Här sker då denna märkliga förvandling. Vad sägs då om "vår kropps förlossning"? Vår nya

kropp skall bli "lik hans härlighetskropp". Fil. 3: 21. Tänk vilka underbara egenskaper, som vår nya "himmelska hydda" skall ha: "Oförgänglig, härlig, fylld av kraft, andlig, himmelsk, präglad av odödlighet." 1 Kor. 15: 42 ff. *Det är helt fantastiskt.* Uppståndelsen kan i sanning sägas vara *fulländning, upprättelse.*

Och en sak till. "Vår kropps förlossning", barnskapet" kommer att ha enorma följder för hela skapelsen. Ty i förlängningen av vår uppståndelse ligger skapelsens frigörelse från träldomen under förgängelsen. Rom. 8: 19 ff. Och vågar vi sträcka oss längre, ända till "nya himlar och ny jord, där rättfärdighet bor" som en följd av den korsfästes triumf i uppståndelsen? Det är ju "arvingen av allt" (Hebr. 1: 2) som uppstår. Men redan nu är vi genom dopet delaktiga i den uppståndnes liv. Vi är nu "uppståndna" och "uppväckta" med Kristus. Kol. 3: 1 ff, 2: 12, Ef. 2: 6.

Och alla som mött den uppståndne har också en mycket betydelsefull uppgift, ett allt omspannande uppdrag: Att inför allt folket vittna om Hans uppståndelse. Men hur ska det kunna vara möjligt? Blott på en väg: Genom att ta emot den Ande som Fadern sänder i den Uppståndnes namn. Då blir vi Jesu uppståndelsevittnen. Apg 1: 8.

Det finns många som vill uppträda som apologeter av kristendomen. Men tyvärr så gör dessa många gånger i stället Kristus en björntjänst. Ty man kan väl varken reducera kristendomen till, eller lägga tyngdpunkten på, läromomentet

genom att presentera den som en livsåskådning, som ska slå ut andra dylika? —

NEJ, vad som behövs är sanna uppståndelsevittnen (= "martyrer") som är redo att utan sidoblickar på eventuella sociala eller andra konsekvenser i alla lägen våga proklamera att Jesus Kristus lever i dag. En kristendom utan detta är ynkedom och ett hån emot Kristus, ett sorgeämne för himmelen, men glädjeämne för Satan och hela hans anhang.

Gud jag ber Dig: lös ut allt infruset kapital av tro, hänförelse, kärlek och tålmod som finns överallt i de kristna leden. Grip oss, tänd oss, sänd oss.

Låt nyhedendomen få möta gripna, världs-erövrande segervinnare, som inte ryggat tillbaka för fräckhetens alla listiga anfall på den levande tron.

Fräls oss från feghet, smilande inställsamhet, själviskhetens alla småsluga kompromissförslag, blötaktig sentimentalitet; bevara oss från självbevarelsesdriften och alla dess "lugnande förmaningar". Giv oss en revolutionär tro. Gör oss till "protestanter" som vågar stå för Dig när andra drar sej undan. Riv upp idyllen.

Tack för att Du skakar om oss. Vidga vårt hjärta till att lida och gråta med de arma. Tack för att Du för oss in i ställföreträdande lidande som blir andra till befrielse. Gör upp med all maklig bekvämlighet, all självbevarande "klosterkristendom", och allt annat som hindrar Din härlighet att uppenbaras.

Giv oss den tro som övervinner världen.

AMEN!

Upprättad — döpt i Helig Ande

Jag skall skriva några rader om vad jag har upplevt hos Jesus. Jag har vuxit upp i ett kristligt hem, och brukade följa med på möten.

När jag var tio år skulle min kompis döpa sig. Jag döpte mig också men jag förstod ej riktigt innebörden av det. Så jag tog inte frälsningen på allvar. Så gick några år och jag tappade mer och mer intresset.

En dag gick det inte längre att gå som hemlig avfälling. Jag lämnade Jesus och den väg, som han hade stakat ut för mig. Jag var för feg när kamraterna på skolan hånade.

Det var i november 1966 som jag blev avfälling. Jag kände dock att ute i världen var inte min plats. Jag började att gå på möten igen. Jesus talade till mig, men jag var för feg att ta korset på.

En kväll blev Jesus mig övermäktig. Jag böjde mig för Jesus och fick uppleva syndernas förlåtelse. Det var den 1 januari jag blev frälst på nytt. Det var ett härligt sätt att börja det nya året på.

Jag längtade att få uppleva Andens dop och få kraft att gå den smala stigen.

En kväll när vi var till Gävle på mötet fick jag uppleva Andens dop och tala i nya tungor — det var härligt. —

Du som inte är frälst — kom till Jesus. Han har läkedom för alla dina sår. Han vill frälsa din själ från djävulens grymma raseri till evigt ljus, och du som är avfälling kom till Jesus! Det går inte att gå som avfälling i dessa dagar. Jesus kommer snart! Gör dig redo att möta brudgummen.

Fridshälsningar
Anna-Britt Andersson
Edsbyn

"Se. Brudgummen kommer."

*Jesus sade till sina lärjungar:
om någon vill efterfölja mig, så
försake han sig själv och tage
sitt kors på sig, så följ han
mig." Matt. 16: 24.*

Detta kan man kalla Korsets
skola! En av vårt lands mest
helgade Herrens tjänare, Emil
Gustavsson i Helgelseförbun-
det, tolkar Korsets skola i föl-
jande sångvers:

*"Bibelns hjältar sig ej fingo
skola,
uti lycka, rikedom och prakt.
Nej, de fostrades i Korsets
skola,
för att känna Himmelrikets
makt.*

*Sedan kunde de beträda färden,
såsom Herrens trogna sändebud,
med en tro som skakade på
världen*

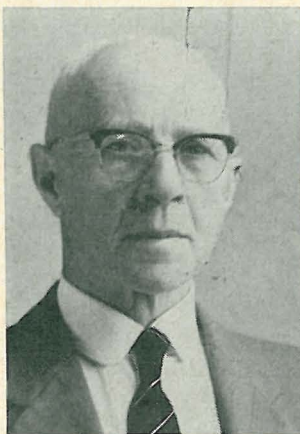
i en ödmjuk ande inför Gud."

När Herrens vittnen blir ut-
examinerade i den skolan, blir
det icke stora pastorer i Her-
rens församling, utan vittnen
som fyllda med den Helige An-
de och eld, i ödmjukhet fram-
bär Herrens budskap, smorda
med glädjens olja! Halleluja,
all ära får segerfursten från
Golgata, som vann en evig för-
lossning genom blodet på Kor-
set!

Det berättas om en neger-
pastor i USA som en gång be-
sökte Amerikas president och
då de en stund hade samtalat
om de bibliska sanningarna
frågade presidenten: "Vid vil-
ket universitet har pastorn stu-
derat?" Pastorn svarade: "Jag
har icke studerat vid något uni-

Av

Alfred Lindskog

Alfred Lindskog.

versitet, men jag har genom
Herrens nåd gått i korsets sko-
la!" Då utbrister presidenten:
"Den skolan torde vara vida
bättre än alla universitet i hela
världen." —

Vad vår tids största behov
på det andliga området är: Hel-
gade, frigjorda, ödmjuka och
andesmorda vittnen, som icke
gå för gods och guld, men tjä-
na blott för Kristi skull!

Profetiska budskap ljuder i
dag över hela Jorden.

Vi lever i "Laodiceatidsål-
dern" = Uppb. 3: 14—22.

Nådens hushållning nalkas
sitt slut! —

Jesu tillkommelse och därefter
Antikrists uppträdande.

Ett tredje världskrig torde

med hast komma att bereda väg
för Antikrists framträdande. —
"Bäst de säga: Allt står väl till
och ingen fara är på färde",
då kommer plötsligt fördärv
över dem, såsom födslovåndan
över en havande kvinna och de
skola förvisso icke kunna fly
undan." —

Europa lär ha över 15 millio-
ner stridsberedda soldater, ut-
rustade med de mest fruktans-
värda vapen någon tid sett —
med atomvapnet som kommer
att spela första fiolen och som
kommer att lägga stora områ-
den av världen öde! Västbloc-
kets väpnade styrkor utgör
7.920.000 man, Östblockets
7.522.000 man. Det skall endast
en liten gnista till, så har vär-
lden ett fruktansvärt inferno
som världens ledande statsmän
är ansvariga för.

För någon tid sedan skrev en
engelsk militärexpert, Liddel
Hart, i en Londontidning: "Ett
litet fel på larmapparaterna,
kan sätta atomkriget igång! —

Må vi alla som höra Herren
till, ropa till Himmels Gud
om en genomgripande väckelse
innan Jesus kommer!

Herrens brudförsamling har
löfte om att få vara med vår
Herre Jesus på bröllopfärden
till den Himmelska staden, för
att fira Lammets bröllop, me-
dan vreden går över jorden!

"Om någon icke har Herren kär
så vare han förbannad. Mara-
nata!" = Kom Herre Jesus.
1 Kor. 16: 22.

Alfred Lindskog

Gån ut och möten honom!"

FÖRSAMLINGEN –

Previlegium och ansvar

Av Ernst Höglander

Tror vi på en *progressiv* utveckling inom församlingens verksamhetsram? —

Hur ska i så fall denna utveckling gestalta sig och vad är dess målsättning? Kunna vi påskynda denna utveckling eller är det en födelseprocess som vi måste invänta? —

Har vi tillräckligt tillvaratagit utvecklings- och verksamhetsmöjligheterna i den första väckelsefasen så att vi äge en grund av material och upplevelser på vilka vi kan bygga vidare? —

DET KAN innebära en fara för den fortsatta verksamheten om vi förhastar oss och skyndar iväg bort från de möjligheter som finns inom den fria, individuella ramens verksamhet. Vi måste med förtroende engagera oss, inom den av Gud genom Anden givna verksamhetstiden, som speciellt utförs av individen-pionjären. —

Målet och syftet måste dock hela tiden vara klart. Vi måste veta vad vi arbetar för. Det är här, i min målsättning jag själv, som ensam individ, förlorar mitt jag. Familjens (= församlingens) uppbyggnad och tillväxt blir målet för min strävan. Den blir mitt livsideal, mitt allt: "At församlingen, ty den är hans kropp och är uppfylld av honom som upplyser allt i alla."

Den urkristna församlingen var en andlig familj som hade allting gemensamt. Fädernas och mödrarnas omsorg i familjen var, att barn skulle födas och växa upp och i sin tur bli fäder och mödrar. Den andliga familjen på jorden, får aldrig gripas av frestelse till familjeplanering. Men det är just

vad som sker där själsliga eller köttsliga människor får ta dominans. Om egoism och personliga intressen är drivkraften i församlingens verksamhet frestas vi att dra oss undan de intima stunderna med Anden, då Ordet ska läggas ner i våra hjärtan och liv, bli ett med vårt väsen, och göra att något bestående ska kunna födas fram. Först när detta sker upprättas det rätta kärleksförhållandet familjemedlemmarna emellan. □ I utvecklingsprocessen måste en frigörelse till. En frigörelse från det gamla för att kunna skapa det nya. Här gäller det verkligen att kunna sammanfatta de konstruktiva egenskaperna i en plastisk, dynamisk utformning, vars volym dock aldrig får spränga ORDETS i allt sammanfattande ram.

Förkunnelsen måste i dessa ting bli lättfattlig och omedelbar och bäras fram på ett sådant sätt att den ständigt för tanken tillbaka till den första kristna församlingens lära, liv, strider och segrar. Vi kan stå vitt skilda i tid och verksamhetsformer, men vi har dock det väsentliga gemensamt: det bärande och det burna. Det förra är Ordet, först och främst i fråga om lära och liv. Det senare är vi själva som står i samma beroendeställning som Anden och till det av Kristus fullbordade försoningsverket. Detta är de element som alltid är grunden i all konstruktiv och fruktbärande verksamhet och måste hos oss bäras upp av en levande tro på Kristus. —

Det är nog så allvarligt när det falska frihetsidealet för oss ut i en experimentell verksamhetsme-

todik där den bärande kraften och den solida grunden saknas. Men det ter sig så mycket mera allvarligt om det vill spränga bibelns schema för lära och liv. —

Frigörelsen är ett begrepp med ett brett omspännande register, som berör inte endast verksamhets- och metodikmönstret i församlingen, utan kanske *först och främst det egna individuella förhållandet till Ordet och livsreglerna i vårt gemensamma förhållande till varandra.* —

Ofta är det fäderneärvda människomeningar som ligger vägen och här måste ett frigörande från dessa till. Det kanske kan vara nyttigt att pröva arten av sådana. En del sträcker sina rötter ända tillbaka till andra eller tredje århundradet, medan andra ligger oss så nära som i andra eller tredje led. De oss närmast liggande kan vara de svårast åtkomliga. Dess rötter är friska och starka och ej tärda av tidens tand. Det finns fullt lika många faror i en nu ännu livs levande idealtyp, som en i tiden tusei år tillbaka liggande förebild för min verksamhetsvision. *Ordets måttstock* måste i det ena såväl som i det andra fallet få vara den obarmhärtinge eller den barmhärtinge proberraren.

□ Vi skulle kunna fortsätta här och uppehålla oss endast vid tids- och traditionsbundna problem och söka lösa verksamhets- och principaker. Men ingenting skulle vara mer ofullbordat. Problemet för oss absolut tillbaka till *individens* ansvar, mål och innehåll i sin strävan att uträtta någonting i Guds rike.

Vi liknar myran i en myrstack. Trots sin — i förhållande till sin storlek — enorma styrka, är hon som ensam isolerad myra hopplöst hjälplös. Myrorna är till skillnad från andra levande varelser, helt beroende av varandra. I deras samhälle har de olika kasterna olika funktioner, som var och en är nödvändig om kolonin skall bestå. Myrans liv vilar faktiskt på principen: "en för alla och alla för en." Alla måste strikt följa mönstret, om kolonin skall blomstra och överleva. —

Vi är förenade i en starkt organiserad organism och i det ögonblick vi lösgör oss är vi dömda till undergång och död. Lika litet som vi själva gjort oss beroende av varandra, lika litet kan vi själva lösgöra oss från varandra, utan den mest ödesdigra och allvarligaste konsekvens. —

Det är just detta som hos oss bör ingjuta den allra största respekt inför Honom, Jesus Kristus som utformat ecclesia och gjort henne till ett samhälle i samhället och till en familj bland familjer. Han är huvudet för kroppen som är församlingen. —

Det är först när alla frihetsideal kuvats och lagts under Kristi lydnad, som denna familj börjar fungera och leva normalt. Det är först när det egna jagets egoism fått kapitulera inför gemensamhetsansvaret, som den yttre modellerade formen växer fram till en andlig mognad, inifrån och utåt, och den fulländade bilden av en aktiv skönhet kan träda fram.

Det frigjorda, som genom kamp och vända löses ut ur det mänskligt organiserade massiva blocket *träder in i familjen* och kräver plats däri. Familjekretsen blir sedan det rum vi kommer att röra oss, leva och verka i. Den yttre verksamhetsformen kommer då av sig självt att växa fram ur ett andligt innehåll och bär då en prägel av en andens frigjordhet. Allt tvång som vill hålla det andliga livet bundet, genom utifrån påtvingad form, blir du slutgiltigt övervunnet. —

Det var i födelseögonblicket vi besjälades med den utgivande kärleken, och nu likt biet samlar

honung till kupan och icke till oss själva. Nu består vår kamp i att hålla oss kvar i detta av Anden födda liv, genom en ständig utveckling och tillväxt och en ständig förnyelseprocess. I den mån vi lyckas med detta blir aktiviteten ren och bäres upp av ett evighetsideal som spränger kritikens snäva cirklar.

□ När evangelisation och mission sker genom församlingen så har den åtagit sig ett ansvar som rätt förvaltad bär frukt och blir till välsignelse i större skala än vad som sker genom en "lösryckt" individ. — Detta ansvar kan av *församlingen missbrukas* likaväl som det kan missbrukas av individen. I det förra fallet blir det så mycket allvarigare därför att det bakom sig har ett block av makt och myndighet. —

Om vi inte radikalt och öppet vågar medge detta, har vi redan bundits vid den katolska traditionen från tredje århundradet, då dogmen om kyrkans ofelbarhet fastställdes. Vi har moderna exempel på vart en alltför extrem församlingssyn — *när den missbrukas* — leder. Stora kapital har slukats av — och fastlästs i stora gemensamma företag. Det har visserligen gått under namn av att vara evangelisation och mission, men har i själva verket varit det stora hindret. Därför har vi i detta starkt traditionsbundna land tusentals f. d. och nuvarande evangelist- och missionärskandidater som framlever ett ineffektivt liv i *församlingskroppen*. —

Traditionalismen har varit — och är fortfarande — det stora utvecklingshindret inom den kristna församlingen. Vi människor har ju en benägenhet, att med förkärlek klamra oss fast vid det som är gammalt och vant och en obenägenhet att ta de risker, som nya vägar och metoder anses medföra. Oftast har våra så beundrade traditioner, som vi så kärt slår vakt om, sina rötter i en miljö full av svårigheter, problem och inkräkt fariseism. Den enda verkliga tradition som håller att bygga på, är den i Ordet oss givna. Det är när de kristna vågar acceptera den som undret sker. —

Den katolska kyrkan, Luther och avfälliga väckelserörelser har hängt sina grannlåter på trädet från Isais avhuggna stam, så det i dag liknar mera en prydd julgran än ett friskt fruktbärande träd.

Guds stora fråga till varje nyfödd väckelse är — och den ställes redan i dess begynnelse — vågar vi bryta ner murar och barriärer, bränna traditionsbundna tankebyggnader och endast oreserverat acceptera och nöja oss med den enkla ohöljda kristendom, såsom den framställs i Nya Testamentet? —

Det är på detta stridsfält en skara tappra stridsmän i dag kämpar, och för dessa höga bibliska ideal är de villiga att ge sina liv. Deras kamp och strid skall krönas med seger och framgång!

Ernst Höglander

"Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen, och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus.

Ty från honom hämtar hela kroppen sin tillväxt, till att bli uppbyggd i kärlek, i det att den sammanslutes och får sammanhållning genom det bistånd var led giver, med en kraft som är avmätt efter var särskild dels uppgift."

Efs. 4: 15—16.

Eystein Raude: Studier i Romarebrevet IV**FRID MED GUD**

I början av detta brev talar Paulus om världens andliga och sedliga tillstånd (1: 18—3: 20). Alla har syndat, både judar och hedningar, och ingen kan genom laggärningar bli rättfärdig. Lagens krav, budordet, är icke i stånd till annat än giva synden liv. Den har icke kraft att avlyfta människans syndaskuld och ge henne frid med Gud. Lagen kan nämligen icke förändra människans hjärta. —

I det femte kapitlets första vers visar aposteln vägen till frid för den skuldbelastade människan. Han säger: *"Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus."* — Det lagen inte kunde åstadkomma, det har tron på Jesu försonande död gjort. Vi har fått frid. Syndaskulden är avlägsnad. —

Men vi har också fått mer. —

Tron gör oss också delaktiga av nåden (5: 2). Utan att vi på något sätt gjort oss förtjänta av det, har vi blivit rättfärdiggjorda. Av nåd, genom Jesus Kristus har vi kommit in i detta tillstånd, där allt — vår rättfärdighet, vår frid, vår frälsningsvisshet — vilar på det verk han har utfört.

Denna rättfärdighet för med sig hopp om Guds härlighet. Men icke bara det — själva trångmålen, prövningarna och kampen får en anhängan mening än de vanligen har för människor. Vi berömmar oss av dem. Förr gjorde de oss missmodiga och förtvivlade, men nu gör de oss tåliga. Vi tål mer utan att förlora modet. Genom detta får vi ett provat sinne — ett sinne som tål smärtor, trångmål och lidanden. Och allt detta ger oss hopp om Guds härlighet. Och det hoppet låter oss icke komma på skam. —

Men vad är då drivkraften bakom allt detta?

Vad är det som gör att vi kan tåla så mycket utan att förlora hoppet?

Jo, säger Paulus: *"Ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, vilken har blivit oss given"* (5: 5). Guds kärlek — den kärlek som är osjälvisk, tålig och som hoppas allting — Agape, den av människor okända kärleken. —

På vilket sätt uppenbarar sig då denna Guds kärlek? —

"Ty medan vi ännu voro svaga, led Kristus, när tiden var inne, döden för oss ogudaktiga..." (5: 6).

Att dö för en rättfärdig och god människa är kanske möjligt, men tänk att dö för en hop ogudaktiga, orättfärdiga och syndiga människor! Det är uppenbarelsen av Guds kärlek. —

Det är denna kärlek som också driver oss framåt. —

Genom tron på Jesus har vi inte blivit rättfärdiggjorda endast för den här tiden. Vi blir också frälsta från den vrededom som skall drabba jorden för orättfärdighetens skull. *"Så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bli frälsta undan vrededom"* (5: 9).

Vi har blivit försonade genom Jesu död och vi bli frälsta genom hans liv. Kristus kom icke för att befria oss från synden i denna världen endast — han kom för att ge oss hopp för evigheten och vi berömmar oss av allt detta som vi fått genom Jesu Kristi försoning (5: 9—11).

Här slutar Paulus avhandlingen om rättfärdiggörelsen genom tron. En gång för alla har han bevisat att trons väg är den enda, som leder till frälsning och evigt liv.

BÖCKER ALLA BÖR LÄSA!

Richard Wurmbrand:

TORTERAD FÖR KRISTI SKULL

125 sidor. Pris 7: —.

David Wilkerson:

TOLV ÄNGLAR FRÅN HELVETE

(Fortsättn. av Korset och Stiletten)

107 sidor. Pris 6: — + oms.

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm.

Sänd mig mot postförskott

☐ ex. Torterad för Kristi skull

☐ ex. Sju änglar från helvete

Namn

Adress

Poststation

VANDRA I LJUSET

"Men om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons blod, renar oss från all synd." 1 Joh. 1: 7.

Det finns ett litet ord i denna bibelvers som är väldigt betydelsefullt som allt beror på, när det gäller frågan om gemenskapen och den ständiga reningen i Jesu blod. Det är detta lilla, men dock mäktiga ordet: "OM." —

Om vi vandra i ljuset...

Vem har löfte om gemenskap med Gud och med hans Son, Jesus Kristus? — Endast de som vandra i ljuset. —

Vem har löfte om gemenskap med de heliga? — Endast de som vandra i ljuset. —

Vem har löfte om ständig rening i Jesu blod? — Endast de som vandra i ljuset. —

Vandra vi i mörkret, eller vandra vi i ljuset? det är frågan.

Det finns ingen neutral plats beträffande vår ställning till ljuset eller mörkret. —

"I voren förut mörker men nu ären i ljus i Herren, vanden då såsom ljusets barn", säger Paulus och förmanar sådana i församlingen i Efesus som inte levde i ljuset. "Men otukt och orenhet av vad slag det vara må, och girighet skolen I såsom det anstår heliga, icke ens låta nämnas bland Eder, ej heller ohöviskt väsende och dåraktigt tal och cyckel; sådant är otillbörligt. Låten fastmer tack-sägelse höras." —

"Ty det bören I veta, och det insen I också själva, att ingen otuktig eller oren människa har arvedel i Kristi och Guds rike, ej heller någon girig, ty en sådan är en avgudadyrkare."

"Låten ingen bedraga Eder med tomma ord; ty för sådana synder kommer Guds vrede över de ohörsamma."

"Haven alltså ingen del i sådant." —

"I voren ju förut mörker, men nu ären i ljus i Herren; vanden då såsom ljusets barn. Ty ljusets frukt består i allt vad godhet och rättfärdighet och sanning är. Ja vanden så, i det att I prøven, vad som är välbehagligt för Herren. Och haven ingen delaktighet i mörkrets gärningar, som icke giva någon frukt, utan avslöjen dem fastmer. Vad som av sådana människor i hemlighet förövas, därom är det skamligt till och med att tala; men alltsammans bliver uppenbart, när det avslöjas genom ljuset. Ty varhelst något bliver uppenbart, där är ljus. Därför heter det: "Vakna upp du som sover och stå upp från de döda, så skall Kristus lysa fram för dig." Ef. 5: 1—14.

"Flyn otukten..."

Vad är otukt? I Bonniers konversationslexikon, del 8, sid. 1478, står att läsa följande: "Otukt i äldre språkbruk benämning på könsungämba utom äktenskapet."

Bibeln säger: "Äktenskapet

må hållas i ära bland alla och äkta säng bevaras obesmittad; ty otuktiga människor och äktenskapsbrytare skall Gud döma. Hebr. 13: 4. (I äldre översättning: Horkarlar.) Ingen horkarl har arvsloft i Kristi och Guds rike (gamla övers.). Ef. 5: 5.

"Flyn otukten. All annan synd som en människa kan begå, är utom kroppen; men den som bedriver otukt, han syndar på sin egen kropp." 1 Kor. 6: 18.

Fly sexuell lösaktighet som pesten, står det i en modern engelsk översättning, som man flyr för en dödlig infektionspest, som man flyr för en far-sot, eller en orientalisk blodpest. Flu sexuell orenhet står det i finska bibeln. —

Man har förändligat detta bibelställe, och sagt att det har med andlig otukt att göra. Men det står ju tydligt att läsa här i 1 Kor. 6: 18 att den som bedriver otukt, han syndar på sin egen kropp. Bibeln säger: "Veten I icke att edra kroppar äro Kristi lemmar? Skall jag nu taga Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Bort det! Veten I då icke att den som håller sig till en sköka, han bliver en kropp med henne? Det heter ju: "De tu skola vara ett kött. Men den som håller sig till Herren han är en Ande med honom." —

Vilka skola få Guds rike till arvedel?

Guds ord säger: "Veten I då

Av
Enock
Karlsson

icke, att de orättfärdiga icke skola få Guds rike till arvedel? Faren icke vilse. Varken otuktiga människor eller avgudadyrkare eller äktenskapsbrytare, varken de som låta bruka sig till synd mot naturen eller de som själva öva sådan synd, varken tjuvar eller giriga eller drinkare eller mördare eller roffare skola få Guds rike till arvedel. Sådana voro och somliga bland eder, men I *haven* låtit två eder rena, I *haven* blivit helgade, I *haven* blivit rättfärdiggjorda i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande." —

Här ser vi av Ordet vem som har arvedel i Kristi Guds Sons rike, som icke består i mat och dryck, utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande. Rom. 14:17. Icke i ord allenast utan i kraft och Helig Ande. 1 Kor. 4:20.

"Om I alltså ären uppståndna med Kristus, så söken det som är därovan, där varest Kristus är som sitter på Guds högra sida.

Ja *haven* eder sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden.

Ty I *haven* dött, och edert liv är fördolt med Kristus i Gud.

När Kristus, han sam är vårt liv, bliver uppenbarad, då skolen och I med honom bliva uppenbarade i härlighet." Kol. 3:1—4.

Enock Karlsson

VÅROFFENSIV FÖR MIDNATTSROPET

Kupong 1

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag önskar bli Midnattsropets kommissionär och av varje nr få mig tillsänt ex. till dess jag meddelar ändring. Jag redovisar 75 öre per ex. och insänder betalning varje månad.

Namn

Adress

Postadress

Kupong 2

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbjudandet till gåvoprenumeration. Jag prenumererar till årets slut på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 80: — kr.

Prenumerationen gäller 1968.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskort på kr. 80: —

Namn

Adress

Postadress

"Jesus frälsar, döper i Anden och helar sjuka idag ..."

Under det nya året har jag tillsammans med vännerna i Dalarna fått uppleva segrar för himmelen. Församlingen har fått möta Jesus på ett förnyat sätt. En ung syster sade: "Det är som i början." Min bön är att denna första kärlekens glöd, gripenhet och hänförelse skall få förbliva över oss alla tills Jesus kommer. MARANATA!

Vännerna här har lärt sig att älska bönegemenskapen. Ofta samlas vi vid bönestället hos vännerna Hanssons i Toftbyn. Här får vi bryta brödet med fröjd och lova Gud. Många har också upplevt frälsning i detta hem. För allt ger vi Jesus äran. Vi åker omkring i byarna — ofta mycket små byar — men, o, vilka stormöten det blir när vi tillsammans med hela himlen får fröjdas över en syndares frälsning.

Ungdomsskaran är stor i församlingen. Ofta brukar vi vara ute ett 25-tal och sjunga och vittna på ungdomsgårdar och dansbanor. Där når vi hundratal av ofrälsta ungdomar. Glömmer aldrig i Rättvik under en danspaus, när vi till sist sjöng "Gud som haver barnen kär" och dansorkestern tog trumpet, trummor och övriga instrument och spelade med. Jag upplevde där jag stod hur hela danssalongen förvandlades till bönemöte.

I Falun har vi den sista tiden fått hyra Svenska Frälsnings-

armén för möten. Där samlas vi till bön och väckelsemöten. På söndagarna brukar vi ha möten kl. 18.00, före vilka vi sprider traktater på sta'n. Mycket folk har samlats och flera har mött Jesus. Under helgen den 2—3 mars hade vi glädjen att få döpa tre nyfrälsta till Kristus. Det var stor glädje och lovsång över vad Jesus gjorde.

I slutet av april hade vi besök av två finska evangelistsystrar och ett 25-tal ungdomar från Stockholm med Gunnel och Bernt Martinsson. De fick alla vara till rik välsignelse och vi prisar Jesus för allt som skett och sker ibland oss.

Dop i Falun.

"Vi går framåt, framåt till nya segrar, med oss är Gud, med honom segra vi."

*Carl Henric Henricson
Falun*

Guds verk går

Och hemma i husei bröto de b

"Jag talade i tungor..."

När jag blev andedöpt hade jag endast varit frälst några dagar. Jag slapp bedja i veckor, månader och år, som man hör andra gör.

Nej, Halleluja, Jesus fyllde mig fast jag bara hade bett en gång och den bönen bad jag när jag kom hem från tältmötet då jag hade blivit frälst. Då kröp jag ner på mina knän vid min säng och bad till Gud att jag också skulle få bli så där glad och få tala så där konstigt, som jag såg och hörde de andra gjorde. Det var min enda bön om andedopet. Bättre kunde jag

ram i Dalarna

ertats enfald och lovade Gud.

Apg. 2: 46.

des så jag tyckte att till och med mina händer blev fyllda av något underbart skönt och fridfullt. Jag tyckte att hela min varelse skulle kunna flyttas utan min hjälp. Då fick jag också tala i andra tungor, men det var inte många ord, men det var ord från Gud så jag sa' dem om och om igen och jag kände mig så lycklig.

Tänk att Jesus älskar just mig också.

Tack min Frälsare, Konung och Herre Jesus Kristus, Guds son.

Lillian Gustavsson
Falun

Lillian Gustavsson.

"Jag vet på vem jag tror..."

Du kanske någon gång har fått en tidning eller ett traktat i dina händer, med en välkomsthälsning till ett väckelsemöte. Med en aning av medlidande har Du kanske undrat, hur det kan komma sig att människor i vår upplysta tid kan tro på Jesus, och inte nog med det utan även skämma ut sig genom att bekänna sin tro för andra.

Varför kan de inte ha sin tro för sig själva? Varför skall de alltid irritera oss? —

Ja Du har ställt dig många liknande frågor.

Men lämna inte dessa frågor obesvarade än en gång, utan ta i stället reda på hur det kan komma sig att en nutidsmänniska kan tro på Jesus, och trots hån och förakt bekänna sin tro på Honom. —

"Den som söker han finner" står det i Matt. 7: 8.

Börjar Du med ett ärligt och uppriktigt hjärta söka efter grunden och upphovet till vår frälsning skall det inte dröja länge förrän Du finner Jesus, och än mer, blir funnen av honom.

Jesus är dig mycket närmare än Du tror, och Guds ord säger att "Var och en som åkallar Herrens namn, han skall vara frälst." Rom. 10: 13.

Tar Du Gud på allvar och tror på hans Son Jesus Kristus, så tar Gud dig på allvar och frigör dig ifrån syndens förbannelse. Du får frid i ditt hjärta, en frid som övergår allt förstånd.

Tänk att vi, trots att vi lever i en tid, som är full av hat, råhet och fräckhet, får äga Guds frid i våra hjärtan, och en ren-

Karin Hedman.

het som inte världen känner till! —

Alla söker vi efter något som kan ge vårt liv mening och inne-

Forts. på nästa sida

inte bedja, för jag visste inte att det hette Andedöp. Jesus svarade på den bönen för den kom från ett förtvivlat och sargat hjärta, som behövde hjälp och tröst. —

Jag blev inte andedöpt då vid min säng, men bara några dagar senare så kom bönesvaret.

Mitt under 3-mötet blev jag omsluten av något så fridfullt att jag blev nästan rädd. Du kanske tycker att det är fel att skriva rädd, men jag blev nästan rädd för jag förstod att *nu* börjar verkligheten och verkligheten har säkert gjort många rädda.

Men, ära vare Gud, då upplevde jag bara att jag skulle vara stilla och då försvann rädslan och jag fylldes och fyll-

FRÄLST - DÖPT - HELAD

Det är härligt att vara frälst. Och få äga frid i sitt hjärta.

Jag är frälst sedan 12 år tillbaka och det har varit en underbar tid. Att ifrån tidiga ungdomsår lämna sitt liv i Guds hand och få leva i daglig gemenskap med sin himmelske Fader är det högsta i livet. Du som läser detta och ej är frälst bör ta emot Jesus och göra det NU. Det kommer du ej att ångra. —

Det sista året har jag fått uppleva att Gud ej vill att vi ska leva nätt och jämnt. Nej, Han vill ge oss sina rika gåvor, så vi får "överflödsliv". Han välsignar om vi bara vill ta emot.

I somras i juni var jag på ett tältmöte i Nybro. Efter mötet tog vi våra bilar och åkte till ett torp för att bedja. Den kvällen fick jag uppleva Andens Dop. Tack och lov för denna underbara kraft! —

Ja, det var i sanning underbart att få uppleva detta. Jag hade bedit i ett par, tre år, men nu fick jag nåd att ta emot.

Sista söndagen i oktober fick jag stiga ner i dopets grav. Och det var i sanning underbart. Ja, det var som om en stor sten föll av, det blev så lätt där inne i hjärtat. Du som ännu ej gått dopets väg, till dig vill jag säga: Tveka ej utan gå. Det är så underbart att gå lydnadsvägen. Och du får inte uppleva kraften som Gud vill giva dig om du ej är villig att lyda och gå den väg Han vill. Men lyder du får du uppleva kraft och seger i Honom.

Jag fick också uppleva att Gud är den store Läkaren för kroppen. Sista lördagen i januari helade Gud min mage som jag haft ständigt ont i. Gud helade mig på en gång. Hade ej kunnat dricka kaffe på omkring 1½ år utan att jag fått ont ef-

ter. Men nu har jag druckit två koppar minst om dagen, ofta 4—6 koppar, för nu är jag frisk. Tack och lov!

Med fridshälsningar

Inger Olsson
Lenhovda

SÅ STOR ÄR GUDS NÅD

När jag den 27 januari mottog Jesus, så var det en stor nåd. Alla människor har syndat, men alla kan ändå bli frälsta. Så stor är Guds nåd — bara vi tar emot den.

Då jag fick lämna mitt liv åt Jesus, blev pånyttfödd och gick i dopets grav, så blev allting nytt.

Jag kommer aldrig att ångra att jag blev frälst. Jag har fått frid och en fast vän i Jesus.

Fridshälsningar

Tommy Gunnarsson
Falun

JESUS KAN FULLKOMLIGT FRÄLSA

Forts. fr. föreg. sida

håll, och jag kan säga av hela mitt hjärta att detta har jag funnit hos Jesus. Och har man en gång upplevt vad det vill säga att äga gemenskap med Livets furste Jesus Kristus, så ter sig livet utan Honom helt värdelöst.

"Jesus är livet för mig
ljuset han är på min stig
allt jag behöver i Honom jag har

Jesus är livet för mig." —

Frälsta vänner, låt oss höja korsets fana högt och med full

frimodighet bekänna Jesus inför de människor vi möter, för Han är än idag den Han sagt sig vara, och Han förblir det i evighet.

Karin Hedman

„Herren vill förvandla...

Kanske du är en av de människor som säger att det räcker att tro på att det finns en Gud, för att komma till himlen. Men

i Jakobs brev 2:14 läser du: "Icke kan väl tron frälsa honom." Tro och gärning måste samverka med varandra, för att du ska kunna bli rättfärdig inför Gud. Tron i sig själv kan icke frälsa dig, lägg märke till detta: "också de onda andarna tror men de bäva." —

Ä den andra sidan blir du ej heller rättfärdig inför honom, genom att försöka göra dig bättre genom egna prestationer. Herren känner dig, han vet att du har inga möjligheter i dig själv. Därför vill Jesus Kristus den uppståndne Frälsaren, för-

HEM FRÅN HONG KONG

I församlingsmötet i Stockholm den 30 mars meddelades, att Göta Löfsund reser med missionsflyg från Hongkong till London, dit hon anländer på pingsaftonen. Hon fortsätter sedan med ordinarie flyg till Stockholm, för att hinna medverka i Maranataförsamlingens pingstkongress. Genom de gåvor som inkommit till henne genom Midnattsropet är hemresan säkrad ekonomiskt, men däremot skulle något ytterligare behöva göras för den tid hon är kvar i Kina. Gåvor kan sändas till Maranataförsamlingens missionskassör Sture Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg.

G. S.

vandla ditt liv och flytta in i ditt hjärta, så att du verkligen får uppleva vad det vill säga att vara född på nytt, och vara en ny skapelse i Kristus.

Han vill ge dig kraft i alla livets situationer. Stå fast vid bekännelsen för det är nämligen också genom den du blir frälst. Till slut vill jag säga: kom ihåg att det alltid finns två sidor av frälsningen; ibland är man salig, glad, prisar Gud och talar i tungor, stundom är det kamp på liv och död. Striden som ligger i andevärlden

besegras endast genom bönen.

"Om någon icke har Herren kär så vare han förbannad — Maranata."

Nils-Erik Dahlgren
Falun

EVANGELISTDAGARNA I NORRKÖPING den 20—23 maj

hålles i IOGT, Repslagargat. 9.
Anmälan göres till Björne
Erixon, tel. 011/10 40 56.

VAD VILL MAN MED KYRKOMÖTET I UPPSALA?

Av *Björne Erixon*

En utav vår tids märkligaste fenomen är den ekumeniska rörelsen.

En avgörande *vändpunkt* i dess historia innebar grundandet av Kyrkornas Världsråd i Amsterdam 1948, då 147 kyrkor och samfund från hela världen anslöt sig till Rådet. Världsekumenikens första period, då initiativen togs av enskilda, var nu förbi. Nu hade den blivit *kyrkornas* egen angelägenhet av största betydelse för deras egen utveckling och framtid. —

Rådets högsta beslutande organ är generalförsamlingen. Den har omkring 800 röstberättigade delegater, fördelade på c:a 30 medlemskyrkor. Generalförsamlingen har hittills haft tre möten: Amsterdam 1948, Evanston, USA, 1954 och i New Delhi 1961. —

Det som nu bränner av aktualitet är dess *fjärde* möte. Som väl de flesta vid det här laget vet samlas Kyrkornas Världsråds Generalförsamling i Uppsala i år. Närmare bestämt 4—20 juli. Det beräknas att omkring 800 representanter för de c:a 30 medlemskyrkorna skall delta, dessutom 500 andra deltagare: specialister på olika områden, en ungdomsdelegation, associerade representanter för andra världsorganisationer, och enskilda länders ekumeniska nämnder och råd. Och därtill observatörer från kyrkor som inte är anslutna till Kyrkornas Världsråd, t. ex. från *romersk-katolska kyrkan* och Svenska Baptistsamfundet.

Det blir naturligtvis ett stort uppbåd av journalister och TV-män från hela världen, som med spänt intresse skall följa allt som försiggår.

Man frågar sej då: Vad skall denna mäktiga representativa församling behandla för spörsmål? —

Låt mej först nämnda att mötet samlas under ett mycket *märkligt motto*: "Se jag gör allting nytt."

Det är som vi vet, hämtat från Uppenbarelseboken, där det i detta sammanhang talas om nya himlar och en ny jord. Kommer man alltså under detta stora kyrkliga möte att tala om himmelen?

Av överläggningsämnena att döma är nog risken ganska minimal att man förirrar sej ut i sådana "svärmerier". *Tyngdpunkten* ligger ju på rent *inomvärldsliga* problem. Man kan då i förbifarten fråga sej om vi inte här möter en "sektariserad" (förvärldsligad) religion.

Vad kommer man då att överlägga om? Det första ämnet gäller "kyrkans enhet i en krympande värld".

Vilken enhet vill man då nå? Det synes klart att en vision av *en enda kyrka*, bestående av alla som på samma ort vill vara kristna, vägleder den ekumeniska rörelsen. Lyssna bara till enhetsdeklarationen från mötet i New Delhi 1961: "Vi tror, att *den* enhet som är både Guds vilja och hans gåva till sin kyrka synliggöres, då alla på *samma* ort, som är döpta till Jesus Kristus och bekänner honom

som Herre och Frälsare, genom den Helige Ande föres till en fullständigt förpliktande gemenskap med varandra, i det att de fasthåller vid samma apostoliska tro, förkunnar samma evangelium, bryter samma bröd, förenas i gemensam bön och står i ett gemenskapsförhållande, som för till vittnesbörd och tjänst åt alla: och som samtidigt är förenade med hela kristenheten allestädes och i alla tider på ett sådant sätt, att ämbete och medlemskap erkännes av alla, så att alla kan handla tillsammans och uttala sig gemensamt, allt eftersom tid och omständigheter liksom det uppdrag Gud betrott sitt folk kräver."

Vilka konsekvenser kan denna pampiga deklaration få för dem som vägrar godkänna retoriken? Frågorna hopar sej. —

I det andra ämnet tar man upp missionsproblematiken. Här ställs mötet inför frågan om det behövs nya metoder och medel på detta område. I sitt stilla sinne undrar nog många om inte kyrkorna förändrat Jesu missionsbefallning till ett i huvudsak socialt budskap och ärende. Jag frågar: vågar kyrkorna erkänna att VI NU lever i en missionssituation, även där vi har stats- eller folkkyrkosystemet? Hur är det då möjligt att tjurigt hålla fast vid barnbegjutningen? Etc. —

Det tredje ämnet, som behandlar kyrkornas roll i den sociala och ekonomiska utvecklingen, och det fjärde, där de internationella frågorna såsom

angående världsfreden, rasfrågan och dylika problem i Asien, Afrika och Latinamerika, tas upp till behandling, belyser med all tydlighet var *tyngdpunkten* är placerad. Man har förlorat himmelen ur sikte och blivit ivriga "världsförbättrare". På sina håll prisar man denna trend och benämner därför helt följdriktigt den "*den nya väckelsen*". Varför måste man kalla detta fenomen för kristet? Finns det i detta fall utrymme för NT:lig evangelisation? Är kyrkorna redo att ta avstånd från ALLT våld? —

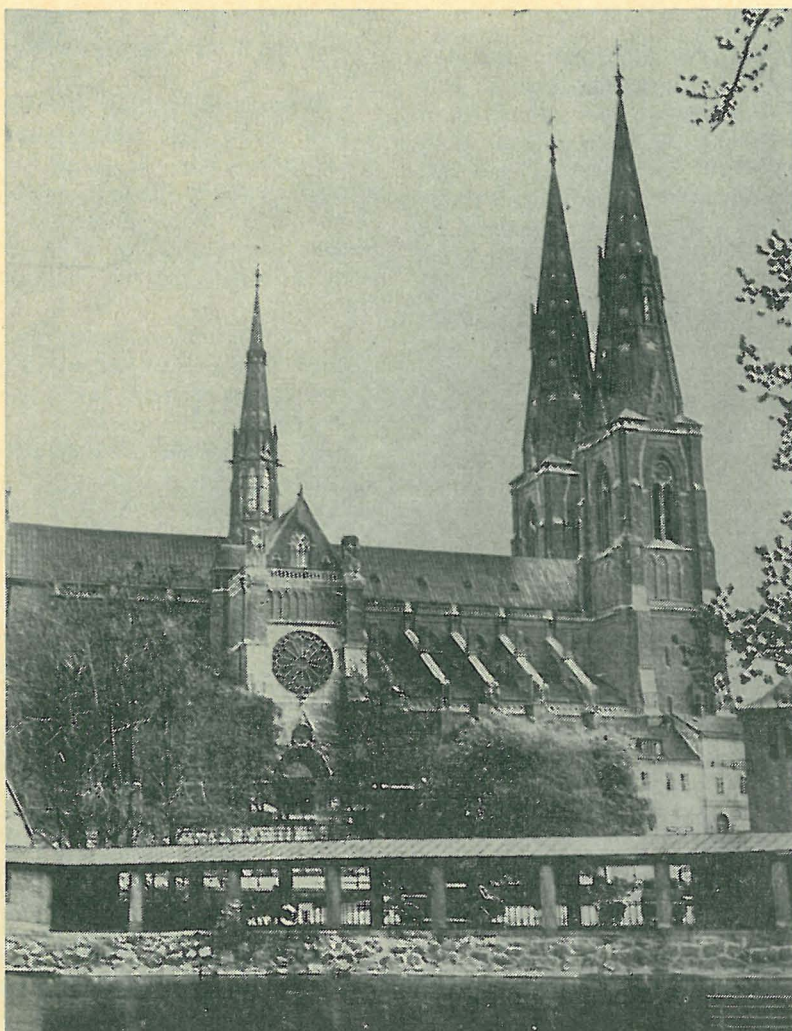
Om gudstjänstlivet och dess relevans för moderna människor handlar det femte överläggningämnet. Man vill göra gudstjänsten mer förståelig för nutidsmänniskan.

Men är det någon som överhuvud räknar med att kyrkorna exempelvis gör upp med all den stelbenta formalism vi så tydligt möter på gudstjänstlivets område? Man har kvar symbolerna, men var finns den ursprungliga kraften och spontaniteten? Och detta skall kallas kristendom!

Vad är typiskt för en kristen livsstil? En delikat fråga som generalförsamlingen skall dryfta. Hur nära världen kommer man lägga sej i detta liksom i andra spörsmål? Hur långt skall man driva *anpassningens politik*? —

Som vi ser av denna mycket summariska genomgång så ligger intresset inte på det inbördes förhållandet kyrkor och samfund emellan. Nej här är det fråga om kyrkans relation till den snabbt föränderliga nuets värld.

— — —
Inströdda här och var har den uppmärksamme läsaren säkert observerat mina egna subjektiva funderingar och värderingar. TY INGEN AV OSS

Uppsala domkyrka — samlingspunkt.

KAN NONCHALERA DENNA HÄNDELSE. VI MÅSTE TA STÄLLNING. MEN VILKEN OCH HUR? —

Bakom inbjudan till generalförsamlingen står de svenska samfund som är medlemmar i Kyrkornas Världsråd: Svenska Kyrkan, Svenska Missionsförbundet, Metodistkyrkan, Frälsningsarmén och Vännernas Samfund (Kväkarna). Svenska Baptistsamfundet är delat i frågan, men sänder observatörer.

De andra samfunden får nog till övervägande del anses vara kritiskt inställda till världs-

ekumeniken av Kyrkornas Världsråds snitt. Men låt oss inte nonchalera eller underskatta de starka krafter som inom nämnda samfund arbetar för denna form av ekumenik. En märklig situation hamnar de pingstvännen i som samtidigt de hävdar att pingströrelsen är en väckelserörelse INOM Svenska Kyrkan, på samma gång häftigt går emot världs-kyrkorna och deras ekumenik.

På grund av det ovan förda resonemanget har man ju stannat kvar inom kyrkan. — Till

Forts. på nästa sida

Forts. fr. föreg. sida

alla dessa skulle jag önska ställa följande fråga: Har ni som fortfarande inte utträtt ur Svenska Kyrkan någon gång ställt er inför det faktum att denna kyrka, som ni ännu står kvar i, faktiskt är medlem av det Kyrkornas Världsråd ni så ivrigt kritiserar? Är det här kanske fråga om ett omedvetet hyckleri? — Alla som inte lämnat Svenska Kyrkan har väl här fått ytterligare ett skäl att inte dröja med detta steg. Tumskruven är nog inte helt förkastlig.

Jag hoppas verkligen att väckelsefolket i allmänhet och Maranatavännerna i synnerhet, ser vad som sker. Jag tror och tycker mej se att *klyftan* mellan kyrkan och dem som vill uppleva biblisk väckelse i full omfattning inte krymper utan snarare växer. Ty kyrkan som institution och såsom en teologiskt uttänkt idé kan aldrig pressas in i NT. Därav faller ett skäl för medlemskap i detta råd, som ju är ett råd av kyrkor.

Ekumeniken är en helt och hållet inomvärldslig företeelse.

Här har vi ett mycket skakande exempel på den perspektivförskjutning vi så ofta i detta organ menat oss finna litet varstans i de kristna leden.

Vad har man gjort av kristendomens, trots allt, *utomvärldsliga* mål? (Frågan om vårt förhållande till vår omvärld och dess många brännande problem kan det nog vara skäl att återvända till.)

Var finns Guds rike i detta välplanerade sammanhang?

Var finns den bibliska "pilgrimstenen"? (Hoppsan!)

Tog apostlarna alldeles fel när de uppfattade som sin *uppgift* att predika evangelium och i tecken och under demonstrera Guds kraft? Det var väl det

som Jesus avsåg vara deras, och deras efterföljares, *huvudkallelse*?

I denna introduktion, seriöst menad, finns inga möjligheter att framföra alla våra skäl för avståndstagande från världsekumeniken. Men trots detta hoppas jag att ingen behöver sväva i tvivelsmål *var vi vill stå*.

Vi måste som en man resa våra protester, även om vi kan hysa delade meningar *hur* detta skall göras. —

VAR FINNS DE LEVANDE

OCH ORÄDDA "PROTESTANTERNA" I VÅRT AVLÅNGA LAND?

Vi vänder oss *inte* mot några människor, men de idéer som förs fram och tar konkret gestalt kan vi väl inte blunda för. Och kom ihåg en sak: Kyrkorna har ofta varit och är på sina håll alltjämt väckelsekristendomens belackare, motståndare och förföljare. Men vi går vidare. Jag tror på en klar linje också i denna brännande aktuella fråga.

Björne Erixon

MISSIONÄRER I SPANIEN

Elsa-Britt och Helge Berntsson med sonen Roland.

Vid församlingsmötet i Stockholm den 30 mars beslöt att församlingen skulle stödja Helge Berntssons arbete i Spanien. Vännerna Berntsson lämnade Sverige under hösten och är numera bosatta på spanska sydkusten i närheten av den kända staden Malaga och turistorten Torremolinos. —

Europa i dag behöver arbetare till den myckna skörden och glädjen är stor härhemma att få verka på ett fält, som ligger så nära till hands och dit även fler ungdomar kan resa. Visionen om ett fritt evangelium till Syd-Europa börjar ta

praktisk form, och med all säkerhet är många i vårt land redo att satsa i förbön och offer för familjen Berntsson.

Helge Berntsson kommer också för Midnattsropets läsare ofta återkomma med intressanta artiklar från Spanien och med direktinformationer från den andliga fronten där.

De vänner som vill bidra till den verksamhet han redan påbörjat i samband med sina språkstudier kan sända sina gåvor till Maranataförsamlingens missionskassör Sture Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg.

G. S.

TORTERAD FÖR KRISTI SKULL

Mitt i vår lilla *rosenröda* svenska *religiösa* idyll dyker det ned gång efter annan rapporter från en verklighet många av idag inte tror existerar i all sin kusliga nakenhet. —

Jag tänker på en i sammanhanget aktuell bok. Författaren, som är en kristen jude och dessutom en av Rumäniens mest kända kristna ledare, heter Richard Wurmbrand och berättar levande och chockerande dels om sina *fjorton år i kommunistiskt fängelse* dels om en levande kyrkas livsvillkor. Den borde i all sin uppriktighet ruska om i salongsfärdighetens Sverige. —

Om hans vittnesbörd om verkligheten bakom järnridån stämmer överens med sanningen borde nog alarmklockan ringa till väckelse för hela kristenheten. —

Han hopar *anklagelser mot de officiella kyrkorna* i sitt hemland Rumänien.

När kommunisterna grep makten där 1945 skyndade sej många pastorer och präster att betyga dem sitt stöd och lojalitet. Ja, än mer: "De, som blev kommunismens tjänare i stället för att förbliva Kristi, började fördöma de bröder, som inte ville göra gemensam sak med dem."

Och då kom "den underjordiska kyrkan" till, vars ledare Wurmbrand under de gångna åren varit. De flesta präster får nu motvilligt, men i vissa fall t. o. m. med livligt engagemang, spela den märklige rollen av *angivare åt ryssarnas hemliga polis*. Med den nya regimen följer också detta att de officiella ledarna tillsättes och auktoriserades av det härskande

Richard Wurmbrand.

partiet. Men de som arbetar för den underjordiska kyrkan drabbas av förföljelse av olika slag och olika grader. —

Höjden, eller om man så vill botten, av förljugen propaganda, enl. förf., inträffar när ärkebiskopen för ryska grekisk-ortodoxa kyrkan, nu medlem i Kyrkornas Världsråd, NIKODIM inför Rådet i New Delhi 1961 försäkrar att *full religionsfrihet* råder i hans hemland. —

Men ingen makt i tillvaron kan utrota den levande tron.

Den underjordiska kyrkan lider, men lever! Men man opererar *bara delvis* under jorden.

Dock i hemlighet samlas man i lador, på vindskontor, i källare och på slätterängar under natten. —

Men öppet protesterar man också. Det leder till rättegångar o. s. v. En del mödrar fräntas sina barn, många kastas i fängelse. Men dessa människor har sina *sympatisörer* både i den hemliga polisen och i de kommunistiska regeringarna. Och där man minst anar påträffar man levande vittnen som *med livet som insats* frimodigt kämpar för sin tro. Den underjordiska kyrkan består av *tre kategorier*: Många är predikanter

Forts. på sid. 23.

I SKARVEN MELLAN TVÅ

Av

Helge Berntsson

Brev

"Hela världen är i den ondes våld."

Det är djävulen som är den världens gud och det är han, som har i sin hand alla de religiösa, politiska och ekonomiska systemen. Djävulen vet, vilka snaror som han skall använda mot de olika folkslagen och individerna för att snärja, förblinda och förleda. —

Djävulen har kommit för att slakta, stjäla och fördärva och eftersom han är denna världens gud spelar han ut de olika systemen mot varandra för att förgöra människorna.

Djävulen vill alla syndares död, både andlig och fysisk död. Han dödar dem andligt i de tomma meningslösa religionerna, det må vara protestantism, katolicism, buddism eller någon annan av världens 3.000 religioner. Djävulen har också system, där han dödar själen för systemets skull... eller partiets... tänk bara på kapitalismen (= girigheten) och våldets kommunism. —

Djävulen dödar människorna fysiskt, när han spelar ut de olika religionerna mot varandra. De flesta krig, som har gått över jorden har varit religionskrig eller religionsförföljelse i sin guds namn.

På samma sätt matchar djävulen de olika politiska och ekonomiska blocken mot varandra och i dag blöder och förblöder unga män, kvinnor och barn, gamla och unga slaktas meningslöst. Nu senast i Vietnam, där spjutspetsen av de olika djävulska systemen (läs om du vill olika kulturerna) bryts mot varandra.

"Käre Herre Jesus, hjälp oss att icke fångas av partitande... som också är av djävulen." —

Jag befinner mig nu i Spanien för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull. Och under den korta tid, som jag har varit här, har jag förnummit i min ande och sett med mina lekamliga ögon att Spanien befinner sig i skarven mellan två sataniska system, samtidigt som det brytes mellan sköldarna mellan två tidsåldrar. —

Den stränga katolska attityden håller på att ge vika för ett mera s.k. tolerant, demokratiskt, vidsynt synsätt, härav påverkat av västerländska kulturen och de milda vindar, som blåser från påven i Rom. —

Vad som varit otänkbart för ett decennium sedan i det ärkekatolska Spanien, ser vi nu inför våra ögon. Endast tre km. härifrån, där vi bor, uppläts för

första gången en romersk-katolsk kyrka för en anglikansk-protestantisk präst att ha nattvardsmöte.

Någon har sagt, Europa håller på att erövra Spanien (för Afrika börjar ju söder om Pyrenéerna). Därmed har man menat, att de millioner turister, från Nordeuropa och Nordamerika, som årligen besöker Spanien har luckrat upp diktaturen från kyrkan och militären. Vi hörde det senast för några veckor sedan, när vi besökte en spansk familj, 10 mil härifrån uppe i bergen. Vi upplystes då bl. a. om, att folket, som vi bor ibland här vid Medelhavskusten, inte är riktigt bra spanjorer därför, att de har anammat för mycket av turisterna både i det ena och andra avseendet. Det må nu vara hur det vill med den saken, men något håller på att ske, om än inte så fort man önskade ur evangelisk synpunkt. Rädslan för kommunismen kanske är berättigad, då det finns jordmån härför i form av fattigdom och orättvisor. En viss farhåga för omoralen och sedeslösheten från de protestantiska länderna förstår man ju också varför de har. Utan att spekulera i vad som skulle hända vid regimskifte eller vid den nuvarande statschefens död, så bör vi förstå att kanske nu i den gradvisa övergången, så har vi vårt gyllene tillfälle att evangelisera.

SATANISKA SYSTEM

från Spanien

Kanske ett ögonblick av nåd gives för Spaniens 32 millioner och för dem som är redo ge dem evangelium. Skall det månne finnas en skara, som är villig att ge dem livets bröd i stället för stenar och skorpioner som "vår kulturreligion" serverar.

Vad är det som säger, att ett sataniskt kapitalistiskt system mer befrämjar levande uppståndelsekristendom än andra gudlösa eller gudskenaktiga system? Och vem kan bevisa att kristendomen i den västerländska kulturen har mer karaktär av pilgrims- och främlingskap än kristendomen i någon annan nu existerande kultur? — Denna tidsålders gud kan låta det ena systemet komma och gå som han vill, allteftersom det tjänar hans syften att förblinda de otrognas sinnen, så att de inte ser skenet från Kristi evangelium. —

Församlingens uppgift är inte att alliera sig varken med det ena eller andra politiska systemet eller den ena eller andra skökyrkan. Församlingen står över alla ekonomiska rörelser. Var den är på jorden samlar den skatter åt sig i himmelen. Församlingen står över alla politiska partier. Den har sitt medborgarskap i himmelen. Församlingen står över religioner och kyrkobilddningar. Den har blivit satt med Kristus i den himmelska världen över alla andevärldens furstar och

väldigheter och makter och herrar och världens "makter" i DENNA TIDSÅLDER och i den tillkommande.

Vi vet att denna tidsålders gud, Satan, skall tillskynda att "Laglöshetens människa" och fördärvets man skall träda fram med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under och bedraga människorna, när han i denne vedersakare och "Lag-löse" samlar och koncentrerar all religion och handel och politik. Men vi vet också att det finns en levande Gud, som har vishet och makt. Han låter tider och stunder omskifta. Han avsätter konungar och tillsätter konungar och han giver åt de visa deras vishet och åt de förståndiga deras förstånd. Och den som är vis han vinner hjärtan.

Just nu kanske "infödingarna" här visar en icke vanlig välvilja. — I Malaga, Barcelona och Sevilla (Sevilja) — Guds ord bär icke bojor. Medan Satan byter kostym och sminkar om sig har församlingen här sitt tillfälle att frambära den osminkade, nakna sanningen. Att Jesus Kristus är den ende medlaren och att endast Jesus kan och vill frälsa. Inte så, att du och jag kan fritt sprida evangelium här. Inte så att katolicismens innersta väsen förändrats, men när ridån faller för scenbyte av de olika sataniska systemen — i skarven

mellan två sataniska system — då bör vi vara på plats och kunna språket och känna folket och dess kynne och sedvänjor. Men framförallt vara på plats med evangelium, som är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror.

Bed för Spanien.

Bed skördens Herre att han sänder hit skördearbetare. Gud hör bön.

Helge Berntsson

OBS!

TILLRÄTTALÄGGANDE

Med anledning av intervjun i nr 7 av MR ber jag att få göra en rättelse. Genom ett misstag kom de siffror som angav tidningens finansiering att bli felaktiga.

Tidningen har ett betydande minuskonto. Till 66 % finansieras den av prenumeration och lösnummerförsäljningen. 12 % utgör gåvomedel, som alltså är det gensvar om ekonomiskt stöd våra upprop förmått att väcka.

Arne Imsen

Evangelii Center

Fack 200 24 - BORLÄNGE 2 - Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

I tusentals hem spelar man nu MARANATA-SKIVOR

VARFÖR? Därför att de förmedlar
ett verkligt väckelsebudskap och griper!
DETTA BUDSKAP måste **NU UT** i allt vidare kretsar.

HEP 239. MISJON/ER-EVANGELISTEN
E. HOWARD ANDERSON:
Det finns ingen her som Jesus/ Gå
frem med Herrens ord/Intet er umulig
for vår Gud/Kom og drikk

HEP 265. Himmels fönster är öppna/
Hold fram ditt lys/ Min Jesus vandrer
med meg/i tillit til Din store nåde,
Herre.

P5370. Carl Öst och Martin Persson
sjunger potpurri på kända andliga
sånger.

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger
till hammondorgel, gitarr och bas:
Din nåd är mig nog/Golgata under/O,
jag längtar att en gång få vara där/
Jag aldrig kan ångra.

HS 199. Jerusalem/Till den eviga sång-
ens land. Sång av Vivian Mårtensson.

MRM 26. Vivan Mårtensson sjunger:
Halleluja snart skall dagen gry/O, du
Golgata kors/ Längtande bruden/Min
trofaste Gud.

MRM 482. Härligheten
väntar/ Det skall bli
fröjd/Tro i ditt hjärta/
O, vad djup i Guds nåd.
Sång av Agne Bark.

MRM 11. Giv dig helt/
Snart så kommer Jesus.
Sång av Agne Bark.

HEP 268. Anne Cerine
(11 år): Kongens barn/
Min B-I-B-E-L/Jeg er
ei lita jente/På vand-
ring.

HEP 238. Eystein Raude,
gitarrsolo: Jesus, Du
som fyller alt i alle/
i Egyptens mørke/ In
the Garden/My God is
real.

HRM 30. Eystein Raude
sjunger till eget gitarr-
ackompanjemang:
I Egyptens mørke/Gud
har älskat världen/
Mannen Jesus/Han är
densamme i dag.

MRM 471. Frid, frid,
ljuvliga frid/Tala Gud,
tala Gud/Döp ditt folk
i Andens eld och kraft
/Var är mitt barn i
kväll. Solosång av Gun
Vedin. Duettsång Gun
och Lars Vedin.

gfgfMRM 40. Asa Gun-
narsdatter sjunger tilf
hammondorgel, piano,
solo- och kompgitarr:
Det enda/ Jag är på
resa/Om jag ägde allt
men Ikke Jesus/Min
Gud förmår

SKIVPAKET (OBS! Expedieras endast från Evangelii-Center)

KÖP 5 SKIVOR – DU FÅR 10 GRATIS

För att hjälpa dig att sprida dessa härliga skivor till gamla, sjuka och avsidestagna har vi iordningställt ett skivpaket med 15 st. av oss utvalda skivor och Du behöver endast betala 5 av dem och 10 medsändes gratis.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt) Pris 11:— pr st.

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

..... Skivpaket innehåller 15 st. skivor, endast 55:—.

..... 1 st. skivpaket (15 skivor).

..... Hel skivserie, 10 st., 110:— + porto, mot avbetalning 10:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER**, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

TORTERAD... Från sid. 19.

som ej kompromissat med sitt samvete och därför avskedats av regimen. Sen får vi enl. Wurmbrand räkna med den stora skara av "lekmän", som ivrigt och brinnande tar varje tillfälle att vittna om sin tro. Den tredje gruppen är präster och predikanter som finns i de officiella kyrkorna men som ändå i hemlighet sprider evangelium. Den kommunistiska pressen vet berätta om detta. Och visar att den levande tron gång på gång irriterar, förbryllar myndigheterna. Det går ju inte att neutralisera de troende, vilka åtgärder som än tas till! —

Låt mig för tydlighetens skull påpeka att denna recension ICKE ur några synpunkter får ses som ett POLITISKT ställningstagande för eller mot kommunismen eller kapitalismen. Det vi däremot med skärpa och äkta indignation vänder mig mot är VALDET. I vilken förklädning eller ideologisk dress det än uppenbarar sej. Detta borde vara självklart för varje kristen oavsett vilken politisk partifärg man sen eventuellt skulle ha.

Författaren kommer dock ut ur fängelsevistelsen med förnyad och stärkt tro på Guds möjligheter att frälsa också kommunister. Utan att förfalla till bitterhet eller cynism.

KÖP OCH LÄS BOKEN! SPRID DEN! DET ÄR EN HJÄLP TILL DE LIDANDE BRÖDERNA BAKOM JÄRNRIDÅN. DE URKRISTNA MARTYRERNA TRÄDER FRAM IDAG MITT FRAMFÖR ÖGONEN PÅ OSS ALLA!

SE TILL ATT "DEN UNDERJORDISKA KYRKANS RÖST" INTE HAR TALAT FÖRGÄVES!

Björne Erixon

Boken kostar 7: — kr. och finns att köpa och kan rek. från Midnattsropets Missionsbokhandel, Surbrunnsgatan 60, Stockholm. Richard Wurmbrand: Torterad för Kristi skull.

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av nedanstående storlek är 50:—

TÄLTMÖTEN I FALUN

Tid: 16–26 maj, tisdag–fredag 19.30, söndagar 15 och 19.

Plats: ISRINKEN, MYNTGATAN.

Rune Gelinder, Carl-Henrik Henriksson, Roland Lundgren, Kurt Peterzén och församlingens övriga krafter.

Välkommen!

Maranataförsamlingen.

Maranataförsamlingen i Jönköping

har i FOLKETS HUS sina möten

Tisdagar 19.30 Bibelstudium, onsdagar 19.30, lördagar 19.30 och söndagar 15.00 och 19.00 Väckelse- och Frigörelsemöten. — Mötesannonser onsdagar och fredagar i Jönköpings-Posten.

Missionskassör ROLAND OLOFSSON, pg 1 48 59

Förest. ANDERS B. ANDERSSON, tel. 036/11 36 55 Evangelist MARITA HAMMAR, tel. 036/11 27 87

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

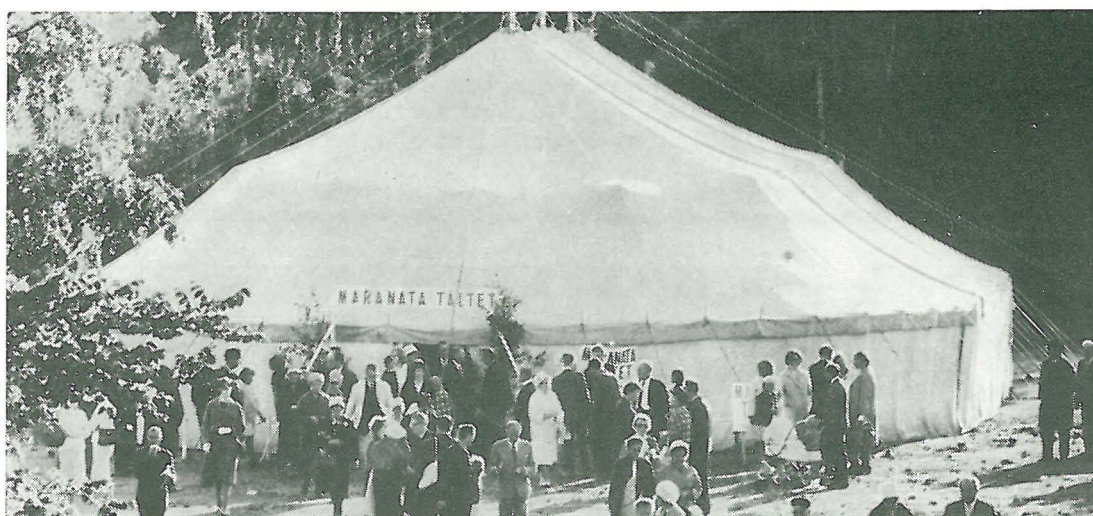
Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

TÄLTMÖTESSERIE I STOCKHOLM

den 1 – 16 juni

I TANTOLUNDEN

PINGSTKONFERENS

Mötestider:

PINGSTAFTON 19.30

PINGSTDAGEN 11.00, 15.00, 19.00

ANNANDAG PINGST 11.00, 15.00, 19.00

Vittnen:

KÅRE MÖRKESTÖL

AGNE BARK

ARNE IMSEN samt sångare och vittnen
från hela landet

"ELDEN BRINNER LIKA HÄRLIGT NU SOM FÖRR"

i samband med pingsthelgen hålles

VÄLKOMSTMÖTEN

FÖR GÖTA LÖVSUND JUST HEMKOMMEN FRÅN HONGKONG

Maranataförsamlingen